

ΤΙ είνε πιδ ώραίο, πιδ ευχάριστο, πιδ πλεονεκτικό γιά έναν άνδρωλο, νά είνε ψηλός ή κοντός; 'Όλοι μέ μιά φωνή θά σάς απαντήσουν: «Διάβολε, ψηλός!» 'Υπόχει ώραιότερο πρόγραμμα στον κόσμο από ένα ψηλό ανάστημα;.

Και όμως, σέ όλους τους λαούς υπάρχουν παροιμίες πού λένε ότι τó μικρό πιδ είνε προτιμότερο από τó μεγάλο. Και νά μερικές από τις παροιμίες αυτές: «Όμορφούλης και μικρούλης», «Στά μικρά τ'άγγελια βρίσκονται ή καλές αλοιφές», «Μικρός μά και θαυματοουργός», «Κοντός και νόστιμος», κτλ.

Έπειτα τó γεγονός ότι άπειροι μεγάλοι άνδρες ήσαν κοντοί, δείχνει ότι τó μεγάλο ανάστημα δέν συνεπάγεται πάντοτε έξυπνάδα, και άκόμη λιγότερο, μεγαλοφυΐα. 'Ο διάσημος, μάλιστα, 'Ιταλός έγκληματολόγος Λομπρόζο, έξηγει τó φαινόμενο αυτό — τó ότι δηλαδή οι περισσότεροι μεγαλοφυείς ήσαν κοντοί — μέ τή γνώση του θεωρία του εκφυλισμού και της μεγαλοφυΐας. «*Η μεγαλοφυΐα, λέγει, είνε εκδήλωση εκφυλισμού, και έπειδή και τó μικρό ανάστημα είνε εκδήλωση εκφυλισμού, γι' αυτό και οι περισσότεροι μεγαλοφυείς ήσαν κοντοί*». Τó περίεργο είνε ότι τή γνώμη αυτή του Λομπρόζο — ό όποιος, σημειώτων, δέν ήταν κοντός — συμμερίζονται και πολλοί άλλοι κορυφαίοι έπιστήμονες.

Μά είνε τάχα σωστό ότι οι περισσότεροι μεγάλοι άνδρες ήσαν κοντοί; Στατιστική, βέβαια, σχετική δέν υπάρχει, μά έτσι φαίνεται πιδ συμβαίνει.

'Ο Λομπρόζο άπαριθμεί ένα πλήθος μεγάλων άνδρων πού ήσαν κοντοί. 'Ο Τίτος — ό Ρωμαίος αυτοκράτωρ — ό Κομφούκιος, ό Κινέζος σοφός ό ιδρυτής του Κομφουκιισμού, ό Λούθηρος, ό μεγάλος Γερμανός θεολογικός μεταρρυθμιστής, ό Σούφι, ό διάσημος σατταρικός 'Αγγλος συγγραφέας, ό Γκαίτε, ό Τζών Στουάρτ Μίλλ, ό 'Αγγλος δεκτιστής φιλόσοφος, ό λόρδος Άντον, ό συγγραφέας του περιφήμου ιστορικού μυθιστορήματος «*Η Τελευταία Ημέρες της Πομπηίας*», ό «*Ντιραρέλι*», ό μεγάλος 'Αγγλος πολιτικός, όλοι αυτά εΐχαν ανάστημα λίγο κάτω του μέτριου.

'Ο 'Όδυσσεύς, ό εφρέμετος άνθρωπος πού έγέννησε ό κόσμος, φαίνεται πιδ ήταν επίσης κοντός, γιατί ό «Όμηρος λέγει κάπου στην 'Όδυσσεια, ότι ή Παλλάς—'Αθηνά τον άνήλωσε γιά νά τον κινήν ώραιό. Κοντός θά ήταν και ό διάσημος Λατίνος ποιητής 'Όράσιος, γιατί ό συγγρονός του και πρσάτης του αυτοκράτωρ Άδγουστος έλεγε γι' αυτόν ότι «*άν τούλειτε λιγούλακι μισί, δέν τούλειτε όμως και κοιμισσα*». Κοντοί ήσαν άκόμη οι 'Αγγλοι συγγραφείς Ντίκενς και Τακεραϊ, ό μέγας Ιστορικός Μαρκόλαϊν, ό Γλάδστον, ό Φιλοποιήν, ό Με-

ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΞΕΧΟΝΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ.—'Ο βιολιτής 'Ισαί, ό μυθιστοριογράφος Πιέρ Ντεκουρουέλ και οι άδελφοί αεροπόροι Φαριάν, άνάστημα 1,78 ό καθένας. Οι λοιποί: Μωρίς Μαίτεριγκ, 'Ανρ ντε Ρενιέ, και ό πολιτικός Μιλλεράν, άνάστημα 1,77 ό καθένας.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΟΦΥΪΑ

Ποιοί είνε έξυπνότεροι, οι ψηλοί ή οι κοντοί; Τά άναστήματα των μεγάλων άνδρων της 'Ιστορίας. Οι δίκασμοι... κοστοτευπήδες. Τι ύποστηρίζει ό Λομπρόζο. Τό άνάστημα, ή μεγαλοφυΐα και ό ρόλος του εκφυλισμού. Τό πάθημα του πιδ κοντού βασιλέως του κόσμου. Τό άνάστημα των εξεχόντων Γάλλων, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

οιεύς είχε ήδη σηκωθεί. 'Ηταν όμως, όπως είπαμε και παραπάνω, τόσο μικροσκοπικά τά κοντά ποδαράκια του, ώστε, μολοντί όρθός, φαίνονταν σαν γονατισμένος!

Τό άνδρώπινο άνάστημα δέν είνε σταθερό. Μεταβάλλεται κατά τή διάρκεια της ζωής μας, μεταβάλλεται όμως και κατά τή διάρκεια μιας και της αυτής ήμέρας. Είμαστε δηλαδή ψηλότεροι ό πρωί όταν σηκωνόμαστε, παρά τó βράδυ όταν πέφτουμε νά κοιμηθούμε. 'Από τó πρωί ως τó βράδυ κονταίνει τó άνάστημά μας κατά ένα έως δύο εκατοστάμετρα. Και ό λόγος του φαινομένου αυτού είνε ό έξής:

Τή νύχτα, αναπαυμένο καθώς είνε τó σώμα μας, παίρνει σιγά-σιγά τις φυσικές διαστάσεις του, ενώ κατά τή διάρκεια της ήμέρας, τó ίδιο τó βάρος του σώματος μας, μαζί με τó βάρος όλων των άλλων πραγμάτων πού κρατάμε επάνω μας, προκαλεί ένα μάξημα των ιστών πού βρίσκονται μεταξύ των σπονδύλων της ραχοκοκκαλιάς, πράγμα πού μάς χαμηλώνει κατά ένα-δυό πόντους. 'Επίσης ή σπονδυλική στήλη είνε πιδ λυγισμένη τó βράδυ από τή κοίταση, παρά τó πρωί.

Τό φαινόμενο αυτό τó Ξέρουν πολύ καλά οι νεοσπύλεκτοι, οι όποιοί όταν είνε τόσο κοντοί ώστε νά υπερβούνον κατά ένα εκατοστόμετρο μόνον τó κατώτερο όριο άναστήματος, τó προσδιορισμένο γιά τή στρατιωτική θητεία, μένον άγρυπνοι τή νύχτα πού προηγείται της ιατρικής εξέτασώς των, και σ' όλο αυτό τó διάστημα φορτώνονται αδιάκοπα βάρη μεγάλα. Τό αποτέλεσμα δέν είνε ότι μέ τά μέσα αυτά καταρτώνον νά ελαττώνον κατά τρία εκατοστά τó μέτρον τó άνάστημά των και έτσι γλυτώνον τή στρατιωτική θητεία!

Τά κορίτσια στην παιδική ήλικία και ιδίως μεταξύ δέκα και δεκατέσσερις χρόνων, ψηλώνον ταχύτερα παρ' ό τι τ' άγόρια, κατόπιν όμως ύπερτερούν τά παιδιά, τά όποια κατ' αρχάς ψηλώνον γρήγορα, ύστερα όμως άργότερα, ως τήν ήλικία των 23 χρόνων, κατά μέσον όρον. Τό ψήλωμα των κοριτσιών σταματά νωρίτερα, στα είκοσι χρόνια της ήλικίας των, ως έπί τó πλείστον.

ταλός αρχιτέκτων της 'Αναγεννήσεως Μπουρνελέσκι, ό Μιχαήλ 'Αγγελος, ό Γάλλος μουσικός Λούλλυ, και πλείστοι άλλοι.

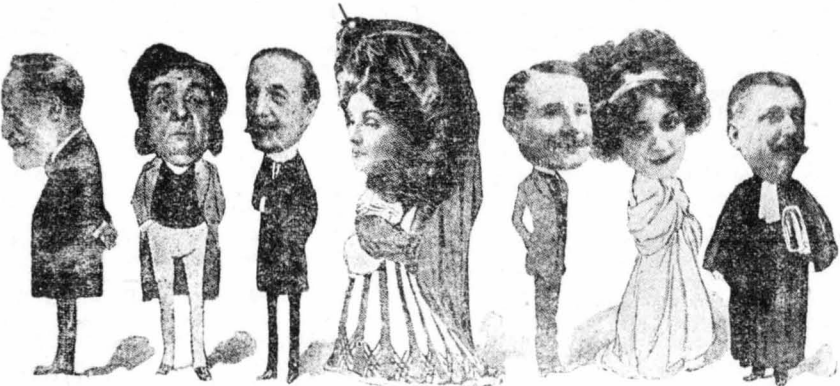
Μερικοί μάλιστα μεγάλοι άνδρες ήσαν αληθινοί νάνοι, όπως, αϊφνης, ό 'Αλβέρτος ό Μέγας, γιά τόν όποιον διηγούνται τó έξής χαριτωμένο και χαρακτηριστικό τού μικροσκοπικού του άναστήματος ανέκδοτο:

Κάποτε ό Πάπας τόν έδέχθη στην επίσημη δεξίωση όπου οι πιστοί του φιλοῦν τó πιδί (τήν παντούφλα του, δηλαδή, στην κυριολεξία).

'Ο 'Αλβέρτος φίλησε τήν παντούφλα του Πάπα με μεγάλη ευλάβεια και ξανασηκώθηκε όρθιος. 'Ο Πάπας όμως, νομίζοντας πιδ είνε άκόμη γονατισμένος κάτω, λόγω του κοντού του άναστήματος, τού εϊπε:

— Σήρω όρθιος, τέκνον μου!...

Μά ό 'Αγγλος βασιλεύς είχε ήδη σηκωθεί. 'Ηταν όμως, όπως είπαμε και παραπάνω, τόσο μικροσκοπικά τά κοντά ποδαράκια του, ώστε, μολοντί όρθός, φαίνονταν σαν γονατισμένος!

ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΞΕΧΟΝΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ.—'Ο διάσημος μουσικοσυνθέτης Σαιν-Σαένς, ό ήθοποιός Φεραντ και ό 'Αλβέρτος Καρρέ, διευθυντής της 'Οπερά Κοϊκιν', άνάστημα και οι τρεις από 1,66 μ. 'Η μεγάλη καλλιτέχνης Ρεζάν, ό ακαδημαϊκός 'Αμιέλ 'Ερμάν και ή ήθοποιός Ρεγκίνα Μπαντέ, άνάστημα 1,65 ό καθένας. Τελευταίος ό βουλευτής Βίλλυ, άνάστημα 1,63.

('Από τή σχετική έρευνα του Παρισινού περιοδικού)

Σχετικά μέ τó άνάστημα, ένα γαλλικό περιοδικό έκανε πρό καιρού μιά πολύ ένδιαφέρουσα έρευνα. Παρακάλεσε τις διασημότερες Παρισινές προσωπικότητες — στα γράμματα, στις τέχνες, στην πολιτική και στα σπόρ — νά αναφερώνται τó άκριβές άνάστημά των. Μερικοί από τούς έρω-

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟ ΚΟΣΜΟ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Στό κατάστημα του Κεντρικού Τελωνείου του Παρισιού, ύπηρετούν ως τακτικοί και έμισθοι υπάλληλοι... σαφάνια γάτοι! Μή σ'αξ φανεί παράξενο αυτό, γιατί απλούστατα ή Κυβέρνησις, φροντίζοντας για την ασφαλή διατήρησι των εμπορευμάτων που περνούν άπ' τις άποθες του Τελωνείου και που ύπόκεινται διαρκώς στον κίνδυνον της φθοράς άπό τους ποντικούς, ένεκρίνε την πρότασι που ύπέβαλε ένας άρμόδιος για την πρόληψιν των γάτων αυτών. Τό σχετικό μάλιστα διάταγμα ώνόμασε τις γάτες του τελωνείου «ποντικούςξολοθρευτριάς» και κανόνισε τόν... μισθόν τους σέ έξη φράγκα την ήμέρα. Με τόν μισθόν αυτό... αγοράζουν πλεονά και φράγια, οι φύλακες φυσικά των άποθών του Τελωνείου, και τις ταΐζουν.

Τό έξοδο αυτό που βαρύνει τον προϋπολογισμό του Κράτους, εινε έλάχιστο μπροστά στο ποσόν που έπληρώνετο κάθε χρόνο άλλοτε ή' άποζημίωσι των ιδιοκτητών των έμπορευμάτων που κατέστρεφαν οι ποντικοί.

Νά τώρα και κάτι σχετικό μέ τον καφέ, άπ' τό όποιο μπορείτε να καταλάβετε την ψυχολογία των διαφόρων λαών:

Ύποθεστε ότι κάθεστε σ' ένα καφενείο και παραγγέλλετε ένα εγκλιω βραστόν. Ό καφές καταφθάνει, αλλά τη στιγμή που έσεις έξακολουθετε να διαβάετε την έφημερίδα σας, μη άταίρια μύγα πέφτει μέσα στο φλυτζάνι σας. Τί θα κάμετε; Η έθνικότης σας — κατά τη γνώμη ενός σοφού καφενοβίου — θα κανονίση τη στάσι σας στην περίπτωση αυτή.

Εάν είστε δηλαδή Άγγλος, θα πετάξετε χωρίς να πητε τίποτε και τόν καφέ και τό φλυτζάνι και τη μύγα και κατόπιν θα τό πληρώσετε όλα και θα φύγετε.

Εάν είστε Γάλλος, θα ζητήσετε άλλον καφέ, χωρίς πάλι να λητε τίποτε.

Εάν είστε Γερμανός, θα χύσετε ένα μέρος του καφέ, όσο για να πέση ή μύγα, και τό υπόλοιπο θα τό πιητε.

Εάν είστε Ιταλός, θα πιάσετε τη μύγα με τά δάχτυλά σας, θα βλαστήσετε, θα την πετάξετε και κατόπιν θα πιητε τόν καφέ σας.

Εάν είστε Ρώσος, θα πιητε με τη μεγαλειότητα άταραξία τόν καφέ, φροντίζοντας μονάχα να μην πιητε και τη μύγα.

Αν είστε Αιγύπτιος ή Άφρικανός, με την πρώτη ρουφηξιά θ' άράψατε στα χείλη σας τη μύγα και θα τη φτύσετε κατόπιν μακριά.

Κι' αν είστε Ρωμηός, θα πετάξετε τη μύγα, θα πιητε τόν καφέ και... θα κλέψετε τό φλυτζάνι!...

τηθέντας έδωκαν χαριτωμένες άπαντήσεις. Η γνωστή και στους Άθηναίους ήθοποιός της Γαλλικής Κομωδίας κ. Πιερώ άπάντησε:

— Τί άνάστημα έχω, άκριθός, με τό μέτρο; Μά 1 και 65, έλπίζω όμως να ψηλώσω άκόμα κατά... τη δεύτερα μου νεύτηρα!

— Ένας άλλος ήθοποιός, διάσημος έπίσης, ό Φερωντό, της Γαλλικής Κομωδίας, άπάντησε:

—... Καταλαβαίνω πολύ καλά γιατί ή άνθρωπότης διόκληση λαχανιάει άπό άγωνία για να μάθη τί άκριθός άνάστημα έχω. Τί διάβολο, δέν έμα κινός άνθρωπος! Έ, λοιπόν, κόσμε, ικανοποιησε την περιέργειά σου: τό άνάστημά μου, δίχως παπούτσια, με κάλτσες μόνον, εινε 1 και 58. Δέν εινε πολύ, μα υπάρχουν πλήθος άνθρωποι που θα ήσαν τρομερά εύτυχισ ήν είχαν τό μπόι μου, κι' αυτό με παρηγορεί.

Χαριτωμένα άπάντησε και μηά άλλη γνωστή ήθοποιός, ή Ρεζζινα Μπαντέ:

— Τό άνάστημά μου; ειντε. Εινε ά κ ρ ι β ω ς 1 και 65... π ε ρ ί π ο υ !

Μηά φεμινίστρια, ή κ. Μαργαρίτα Ντιράν, άπαντά:

— Με ρωτάτε τί άνάστημα έχω; Ούτε μετρήθηκα, ούτε ζυγίσθηκα ποτέ μου. Ξέρω, ώστόσο, ότι έχω άνάστημα άνώτερο του μετρίου, μολονότι κόντηνα λιγάκι, όπως συμβαίνει πάντα όταν περάσει κανείς... Θεέ μου, λίγο έλειψε να σ'αξ φανερώσω την ήλικία μου!...

Νά τώρα και ή άπάντησι μηάς διάσημης κοσμητής κυρίας, της κομήςσης ντε Ριολ:

— Έχω άνάστημα 1 και 71, πολύ ψηλό, δίχως άλλο, για όσους πιστεύουν ότι ή γυναίκα δέν πρέπει να ύπερβαίνει στο μπόι την καρδιά του άνδρός.

Και τό συμπέρασμα; Εινε απλό και εύκολο, όπως όλα τά συμπεράσματα. Τό άνάστημα δέν έχει — και άξ μ'αξ συμπαθεί ό Λομπρόζο — καμιά σχέση ούτε με την έξυπνάδα, ούτε με τό ταλέντο, ούτε με τη μεγαλοφυία. Ύπάρχουν κοιτοί ποντοί, όπως και κοιτοί ψηλοί. Και τάνάπαλιν. «Δέν κάνει δηλαδή τό μπόι τόν άνθρωπο», όπως λέει και ή παροιμία.

ΣΚΙΤΣΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟΥ Κ. Δ. ΛΑΜΠΙΚΗ

ΤΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΡΕΣΤΩΡΑΝ

Τό πιο περίεργο και πιο μικρό έστιατόριο των Άθηνών βρίσκεται σέ μηά από τις τρύπες που έχει στο ισόγειο του τό αινώδιον Τζαμί στο Μοναστηράκι. Βρίσκεται δηλαδή στην όδον Άρεως, αριθμός 1. Άριστέρα του εινε ένα τσαροχάδικο, και δεξιά του ένα μπακάλικό — ίσως κι' αυτό τό μικρότερο μπακάλικό των Άθηνών.

Η έπιγραφή του μικροεστιατορίου αυτού εινε καρωφεμένη σ' ένα σανίδι:

Οινομαγειρείον
• Η Οικονομία •
Χαο. Τασούλα.

Για να διακρίνετε και να διαβάσετε τη συμβολική αυτή έπιγραφή, πρέπει να τυχτε ή πολύ-πολύ πρωί, ή λίγο μετά τό μεσημέρι. Γιατί όλες τις άλλες ώρες τη σκεπάζει, όπως σκεπάζει και τό στόμιο του καταστήματος, ένα πυκνό σύννεφο από τους καπνούς του τηγανιού. Άλλοτε με τις μαριδες, άλλοτε με τά μπακαλιάρικα, άλλοτε με τσιεράκια και καμιά φορά — ως είδος πολυτελείας — και με τούς κερτέδες. Τό ταίρισιμα του τηγανιού που μπορεί να σ'αξ θυμώσει τα φηρόμενα σαλιγγάρια του Αισαπειου μύθου κτών ακιών ήμών έπιπαιρημένων, συνοδεύεται καμιά φορά και από τό σιγανό τραγουδι του κ'αρ Χαράλαμπος, που κρατεί τό πηρούνι στο χέρι, όπως ό Πρωσιδών την τριανάνα του.

Η κοζύνα του καταστήματος άποτελείται από μηά φουφού, την όποιαν ό καταστηματούχος έχει συμπληρώσει με λάσπη και την έχει κίψει ως ένα είδος καμίνι σιδηροφού. Εινε τοποθετημένη κι' αυτή στο ύπόστεγο του Τζαμιού... και δουλεύει από τό πρωί ως τό βράδυ με τό τηγάδι. Διακοπές του τηγανιού γίνονται μονάχα λίγες ώρες τό πρωί και ένωρίς τό απόγευμα που βράζειται στο τσουκάλι ή ήμερησια φασολάδα. γεμώνα καλοκαίρι, με τις μπόλικες περιπές μέσα και τό κρεμμύδι τους που καμιά φορά ή μωροδία του φτάνει... ως τό ύπόγειο πλατ-φόρμ του γειτονικού σταθμού του Ήλεκτρικού.

Τό έσωτερικό του καταστήματος έχει έμβαδόν, έπάνω-κάτω, ενός τετραγωνικού μέτρου και ύψος δύο και εινε πιασμένο από ράφια... σ'άν φαρμακείο, γεμάτα χαρτοσακούλες με άσπρια, με άλευρι για τό τηγάνισμα και διάφορα μπαχαρικά. Στα μπροστινά, τά μεγαλειότερα ράφια, βρίσκονται μπουκάλες με κρασί — γιατί ό χώρος τό μαγαζιού δέν έπιτρέπει την τοποθέτησι βαρελιού. Και ένα μικρό βαρέλι μονάχα θα ήταν άδύνατο να χωρέση στην πόρτα του.

Η τραπεζαρία του ρεστορών εινε άπ' έξω, κάτω από την έπιγραφή, στο χαγιάτι που τό προστατεύουν από τούς τέσσερες άνέμους μερικά σανιδένια φράγματα, θωρακισμένα με γκαζοτενεκέδες. Άλλά δέν εινε τραπεζαρία ούτε με τραπέζια, ούτε με καρέκλες. Οι πελάτες στέκουν ορθοί και τρώγουν έμπρός στο τηγάδι ή στο τσουκάλι που άχνίζει στη φουφού. Όταν θέλουν να γεμιάσουν ή να δειπνήσουν κάπως πιο άνετα, κάθονται στην άκρη, σ' ένα ξύλινο πεζούλι που εινε διξιδ και άριστερά από την πόρτα του μαγαζιού, παίρνουν στα χείρα τό πιάτο με τη φασολάδα ή με τόν πατσά και... φασκελιώνουν τις πολυτέλειες του «Αβέρωφ», του «Διεδνού» και του «Πι Πάλαι» άκόμη!

Αν συμπλέει να μαζευτούν πολλοί πελάται μαζί, τότε δέν κάθονται, αλλά τοποθετούν τά πιάτα τους στον μουσουλταίριο μπεζαχτά και στη γραμμή, ό ένας κοντά στον άλλο, παίρνουν τις κουταλιές τους με ένα ρουφηγμα ήδονικό. Στις περιστάσεις αυτές του συνωστισμού, ό καθένας από τούς πελάτες καταγίνεται και στην άύστηγή περιφουρησι του πιάτου του. Γιατί πολλοί έπιτήθειοι παίρνουν κουταλιές και από τά πλαινά πιάτα.

Μιά τέτοια σκηνή μου θυμισε την ίδιον είδους πελατεία των ύπαρθιων μακαρονάδων της Νεαπόλεως, που οι μακαρία τη λήξει Λαζαρόνοι και τά χαμίνια και οι ενήλικοι αήλτες δίδουν—ξιδναν—δύο, τρία, πέντε σολδια κι' έπαιρναν από την κασαρόλα δυό-τρια άπρομετρήτου μήκους μακαρόνια, και τινύγοντάς τα στο χέρι, έκαναν περιφύμα τό γεύμα τους.

Καμιά φορά, στο ξενοδοχείο αυτό «Η Οικονομία», του κ'αρ Χαράλαμπος, μπορείτε, κατά τό μεσημέρι, να μετρήσετε και μερικά τραπέζια — όλα τροχοφόρα όμως — άπ' έξω στο δρόμο. Δυό, τρία, τέσσερα, τό ένα κοντά στο άλλο. Εινε τά χειμαξιλιά των άχθοφόρων του γειτονικού σιδηροδρομικού σταθμού, που οι κάτοχοί τους τά άγκυροβολούσιν εκεί, και έπάνω σ' αυτά μισοξαλωμένοι, σ'άν τούς άρχαίους στα Σμυλσία, παίρνουν τό γεύμα τους ανατανακώτερα από τούς άλλους πελάτες. Καμιά φορά στα Τάμπλ-Ντότ αυτά γεύματα της «Οικονομίας» ύπάρχει και μουσική, από καμιά περαστική λατέρνα, ή καμιά ρομπία, ή όποια σταθμεύει εκεί. Ένώ οι μάστοροι της τρώγων τη φασολάδα τους, κάποιος άργόσχολο και φιλόμονος χαμίνι γυρίζει τό... καθορντιστήρι των μουσικών κομματιών για να διασκεδάζη και αυτό και ό καταστηματούχος και οι εύτυχισμένοι πελάτες. Τό κατάστημα αυτό με την έπιγραφή «Οινομαγειρείον ή Οικονομία», στο ισόγειο σπλάου του Τζαμιού, εινε τό τελευταίο λείψανο που άπομένει από τά παλιά τσιερετζιδικά στο Μοναστηράκι.

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

